

רעפ 8741-06-25 - אנטולי סצ'קו נ' שב"ס

בבית המשפט העליון

רע"פ 8741-06-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: אנטולי סצ'קו
נגד

המשיבים: 1. שב"ס
2. מדינת ישראל
בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט ע'
אחיקם סטולר) בעפ"ת 50312-02-25 מיום
28.05.2025

בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט ע'
אחיקם סטולר) בעפ"ת 50312-02-25 מיום 28.05.2025; בגדרו, נדחה ערעור המבקש על הכרעת
הדין וגזר הדין של בית משפט השלום לתעבורה במחוז מרכז (כבוד השופטת מ' כהן) בת"ד
510-03-23 מימים 18.03.2024 ו-21.01.2025 בהתאמה.

תמצית השתלשלות העניינים

1. מכתב האישום עולה, כי ביום 16.12.2022 המבקש נהג ברכב בעודו שיכור, שעה שסטה למרכז
נתיב הנסיעה הנגדי ופגע ברכב אחר. כתוצאה מכך, נחבלו שתי נוסעות ברכב האחר אשר נזקקו
לטיפול רפואי; כן נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים. בגין מעשים אלה, יוחסו למבקש עבירה של נהיגה
בשכרות לפי סעיפים 62(3) ו-39א לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה);
עבירה של נהיגה בקלות ראש לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה; ועבירה של התנהגות
הגורמת לנזק לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

עמוד 1

2. תחילה, כפר המבקש בעובדות כתב האישום, אך ביום 18.03.2024 המבקש חזר מכפירתו והודה במיוחס לו. משכך, הורשע המבקש על-פי הודאתו בכל פרטי כתב האישום.

3. לאחר מתן הכרעת הדין, בא-כוח המבקש הגיש בקשות חוזרות ונשנות לבית המשפט לתעבורה, ביניהן בקשה למתן האפשרות למבקש לחזור בו מהודאתו. במסגרת הבקשה נטען, כי "יש לדחות את הדיון [שמטרתו הייתה העלאת טיעונים לעונש, ח' כ'] על מנת להבין את תוצאות החלטת ועדת השחרורים [בתיק אחר בגינו מרצה המבקש מאסר שאינו קשור לעניינו, ח' כ'], ההודאה בתיק ניתנה בעקבות כשלים ראייתיים וההסדר אליו הגיעו הצדדים עם המאשימה". המדינה מצידה התנגדה. בית המשפט לתעבורה דחה את הבקשה ובתוך כך ציין כי התרשם "שכל הבקשה ומעשיו של הנאשם [המבקש, ח' כ'] נגועים בתכסיסנות שמטרתה להשיג רווח דינוי ומהותי".

4. ביום 21.01.2025 גזר בית המשפט את דינו של המבקש. בכל הקשור לקביעת מתחם העונש ההולם, נקבע כי הערכים החברתיים שנפגעו הם הגנה על שלום הציבור ובטחונו ושמירת הסדר הציבורי. כן נקבע, כי מידת הפגיעה בערכים אלו היא משמעותית. לאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, נקבע מתחם ענישה כולל של "פסילה לתקופה של שנתיים עד 5 שנים, מאסר החל ממאסר בן מספר ימים הניתן להמרה בעבודות שירות עד מאסר בן 12 חודשים, לצד ענישה הצופה פני עתיד".

בקביעת עונשו של המבקש בתוככי המתחם, בית המשפט נתן דעתו לעברו התעבורתי, הכולל חמש הרשעות קודמות, כאשר האחרונה שבהן היא בעבירת שכרות. כן נזקף לחובת המבקש עברו הפלילי, הכולל הרשעה בגינה מרצה עונש מאסר כיום. ניתן אף משקל לנסיבות האישיות של המבקש. לא למותר לציין, כי במסגרת גזר הדין בית המשפט בחן ודחה את בקשת הסניגור להפניית המבקש לקבלת תסקיר שירות מבחן. נוכח האמור, גזר בית המשפט על המבקש שבעה חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא, פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של ארבעים ושמונה חודשים בניכוי הפסילה המנהלית וענישה נלווית. המבקש החל לרצות את עונשו בגין העבירות המיוחסות לו בו ביום.

5. דעתו של המבקש לא נחה והוא ערער לבית המשפט המחוזי, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין שניתנו בעניינו. עיקר טענות המבקש נגעו לכך שבית המשפט לתעבורה הרשיעו על אף שביקש לחזור בו מהודאתו; ובמישור גזר הדין, לכך שבית המשפט לתעבורה לא שקל להשית עליו מאסר בדרך של עבודות שירות, ולא הפנה אותו לקבלת תסקיר. המדינה מצידה התנגדה, בטענה כי הבקשה לחזרה מהודאה נועדה לצרכים טקטיים של המבקש.

6. לאחר שקילת טענות הצדדים, בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש. כך נקבע, כי בקשת המבקש לא עומדת בתנאים לחזרת נאשם מהודאה, שכן לא נמצא בבקשה כל טעם מיוחד המצדיק זאת. כן צוין, כי דומה שמטרתו היחידה של המבקש בבקשה לחזור מהודאתו היא משיכת ההליך. לעניין ערעור המבקש על גזר הדין, בית משפט קמא לא מצא מקום להתערב בעונש שנגזר עליו; ובתוך כך נקבע, שהעונש שהוטל על המבקש מצוי בגדרי מתחם הענישה, ובית המשפט לתעבורה התחשב במכלול הנסיבות הדרושות לעניין בעת גזירת עונשו של המבקש. מכאן נקבע, כי "התוצאה היא שפסק

דינו של בית משפט קמא [הוא בית המשפט לתעבורה, ח' כ'] מושתת על אדנים איתנים, לפיכך דין הערעור להידחות".

בקשת רשות הערעור

7. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי. במסגרת בקשת רשות הערעור חזר המבקש, בעיקרם של דברים, על הטענות שהשמיע לפני הערכאות דלמטה, תוך שנטען כי בית משפט קמא שגה בעת שדחה אותן. בתמציתם ועיקרם של דברים, מלין המבקש בבקשתו על האופן שבו התנהל בית המשפט לתעבורה, ובתוך כך על העובדה כי דחה את בקשתו לחזרה מהודאה, עליה התבססה הרשעתו. בהקשר זה נטען, "שרוב אם לא כל תיקי התעבורה שעניינם נהיגה בשכרות מסתיימים בהסדרי טיעון [...] בדרך כלל בפסילה כזו או אחרת ובטח ובטח שלא במאסר בפועל כאשר כנגד הנאשם לא היה תלוי ועומד מאסר על תנאי שהיה אמור להפעיל"; לשיטת המבקש הודאתו ניתנה בשל הסתמכותו על אודות התנהלות המדינה בתיקים מעין אלה, כמפורט להלן; ואך לאחר שקיבל לטענתו "הבטחה שלטונית" מהמדינה כי נציגים מטעמה יפגשו עימו על-מנת לגבש הסדר טיעון בעניינו - "דבר שלא נעשה במקרה זה ולכן נפגעה הגנתו של המבקש וזכותו של הנאשם". לעניין גזר הדין, גורס המבקש כי היה על בית המשפט להפנותו לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

8. אשר על כן, עותר המבקש להחזרת התיק לבית משפט קמא כדי להגיע להסדר טיעון, ולחלופין לשם ניהול הליך הוכחות. כן מתבקש בית המשפט להורות על הפסקת עונש המאסר של המבקש, אותו החל לרצות ביום 21.01.2025.

9. יצוין, כי לצד בקשת רשות הערעור, הגיש המבקש ביום 10.06.2025 "בקשה להפסקת עונש המאסר עד להחלטה בבקשה ולחלופין עד להחלטת שב"ס לעניין שחרורו המוקדם של המבקש". במסגרת בקשה זו נטען, כי עלול להיגרם למבקש "עיוות דין אם (י)שאר במאסר יום נוסף אחד, מאחר ועבר את תקופת המאסר המגיע(ה) לו עם הקיזוזים הידועים".

דין והכרעה

10. לאחר עיון, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

11. הלכה היא עמנו כי בקשה לרשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה אך למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו, למשל: רע"פ 5011/24 בן יהוד נ' מדינת ישראל (22.07.2024)). עיון בבקשה המונחת לפניי על רקע העקרונות שפורטו לעיל, מלמד כי היא אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור, ודי בכך על מנת לדחותה - זאת, בייחוד נוכח העובדה כי בבקשה לא הועלתה כל טענה הנוגעת לאמת המידה הנ"ל. ודוק: הבקשה נטועה בנסיבותיו של מקרה זה ומעלה טענות ערעוריות מובהקות, הנוגעות לאופן יישום הדין בעניינו של

המבקש (ראו למשל: רע"פ 2350/24 אריה פרידמן מבנים והשקעות בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה תמר, רמת הנגב, פסקה 6 (11.04.2024), והאסמכתאות שם).

12. אף לגופו של עניין, לא מצאתי כי קיימת הצדקה ליתן רשות ערעור. שכן, איני סבור כי נפלה שגגה בדחיית בקשת המבקש לאפשר לו לחזור בו מהודאתו. כידוע, סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מסמיק את בית המשפט להתיר חזרה מהודיה, בכל שלב של ההליך, מנימוקים מיוחדים שיירשמו. בפסיקה התבססו שלוש עילות מרכזיות, שבהתקיים אחת מהן ישקול בית המשפט להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו: פגם ברצון החופשי; כשל בייצוג המשפטי; ורצון כן בחשיפת האמת העובדתית (ע"פ 6349/11 שניידר (נשימוב) נ' מדינת ישראל, פסקאות 17-18 (10.06.2013) והאסמכתאות שם; ע"פ 2005/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.08.2020); רע"פ 3971/24 בדארנה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (02.06.2024)).

כאמור, בעניינינו קבע בית המשפט לתעבורה, בהחלטה מנומקת ומבוססת כדבעי, כי טענת החזרה מהודאה הועלתה בצורה לאקונית, ללא כל ביסוס ראייתי, ולא גילתה כל עילה למתן היתר לחזרה מהודאה; ואף בית המשפט המחוזי אישר קביעה זו. לא מצאתי פגם, לא כל שכן כזה העולה כדי עיוות דין, במסקנה אליה הגיעו הערכאות דלמטה; ואף מסקנתי, לגוף הדברים, זהה - שכן, בבקשת המבקש לחזרה מהודאתו לא נטען באופן מפורש כי בעת מסירת ההודאה התקיימו אחת משלוש העילות המנויות לעיל, המצדיקות כאמור היענות לבקשה.

13. הרבה למעלה מן הצורך יצוין, כי גם דין של טענות המבקש בדבר הסתמכותו על אודות התנהלות המדינה - דחייה. ודוק, טענותיו של המבקש בעניין זה נטענו בעלמא ואף לא סומכו בראשית ראייה. יתרה מכך, וממילא, אמת המידה להתערבות בשיקול הדעת של רשויות התביעה בהליך הפלילי היא אמת מידה מצמצמת; וצמצומה משתרע לאורכו ולרוחבו של ההליך - החל משלב החקירה, דרך ההחלטה להגיש כתב אישום וכלה בהחלטה האם לכרות עם נאשם הסדר טיעון (ראו למשל: דנ"פ 5387/20 רותם נ' מדינת ישראל, פסקה 89 לפסק הדין של השופט ע' פוגלמן ופסקאות 16-18 לפסק הדין של המשנה לנשיאה נ' הנדל (15.12.2021); בג"ץ 8049/16 אלון נ' פרקליטות המדינה (המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין), פסקה 7 (06.03.2017)). כך גם לגבי החלטת בית המשפט לתעבורה שלא להפנות את המבקש לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן; שכן, גם בעניין זה נתון לערכאה הדיונית שיקול דעת רחב, ואמת המידה להתערבות בהחלטות מעין אלה, היא צרה (ראו למשל: רע"פ 50051-11-24 אל פראונה נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (28.11.2024)). בראי האמור, לא מצאתי כי בקשת רשות הערעור שלפניי מגלה כל טעם להתערבות.

14. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית בזאת, ובתוך כך נדחית גם הבקשה לשחרור מוקדם.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשפ"ה (18 יוני 2025).

חאלד כבוב
שופט